



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 879/2022**  
**14.09.2022. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ускоковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 183/21 од 10.02.2022. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 119/22 од 21.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ускоковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 183/21 од 10.02.2022. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 119/22 од 21.06.2022. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Врбасу К 183/21 од 10.02.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени да ОЈТ у Врбасу надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 44.037,74 динара, а суду у износу од 7.928,00 динара, те да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од два месеца од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 119/22 од 21.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Ускоковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе и одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење, а ако нађе да је захтев за заштиту законитости основан само у погледу повреде закона која се односи на одлуку о трошковима кривичног поступка да преиначи наведене пресуде и окривљеног делимично или у целини ослободи обавезе да накнади трошкове кривичног поступка.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да је записник о испитивању сведока ББ, од стране Основног јавног тужиоца у Врбасу од 01.03.2021. године, незаконит доказ из разлога што окривљени (који у овој фази поступка није имао браниоца и на записнику изјавио да истог неће ангажовати), у смислу члана 300. став 1. ЗКП, није обавештен о предузимању ове доказне радње, нити је јавни тужилац у смислу члана 300. став 6. ЗКП, имао претходно одобрење судије за претходни поступак да испита наведеног сведока без присуства, односно обавештења окривљеног. Надаље, бранилац као незаконит доказ означава и писани налаз и мишљење судског вештака саобраћајне струке Милана Симеуновића од 10.05.2021. године, јер јавни тужилац поред тога што окривљеног није обавестио о извршеном вештачењу, истом тај налаз није доставио нити му је у складу са чланом 303. став 1. у вези члана 123. став 4. ЗКП саопштио да предметни налаз може разгледати и копирати и није одредио рок у коме може изнети своје примедбе и ставити предлоге одбране, пре подношења оптужног акта суду.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Члан 300. став 1. ЗКП прописује да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упуту позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упуту позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака, а став 6. истог члана прописује да ако позив осумњиченом и његовом браниоцу није достављен у складу са одредбама овог законика, односно ако се истрага води против непознатог учиниоца, јавни тужилац може предузети испитивање сведока или вештака само по претходном одобрењу судије за претходни поступак.

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Врбасу на записнику Кт 837/20 испитао сведока оштећеног ББ дана 01.03.2021. године без присуства окривљеног, а да за обављање ове доказне радње без присуства окривљеног није постојало претходно одобрење судије за претходни поступак, како се то указује и захтевом браниоца окривљеног. Такође, из списка произилази да јавни тужилац није упутио позив окривљеном да присуствује испитивању наведеног сведока.

Полазећи од стања у списима предмета и цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд налази да је исказ сведока оштећеног ББ дат на записнику о испитивању сведока Кт 837/20 од 03.01.2021. године, прибављен супротно одредби члана 300. став 1. и 6. ЗКП. Међутим, сведок оштећени ББ испитан је на главном претресу одржаном пред Основним судом у Врбасу дана 11.10.2021. године, ком су присуствовали окривљени и његов бранилац, чиме је обезбеђена контрадикторност поступка, односно дата могућност окривљеном и браниоцу да постављају питања сведоку. Ову могућност је одбрана користила, па поштовање права на одбрану, супротно наводима захтева, у конкретном случају није нарушено. Будући да је сведок на главном претресу изјавио да остаје при исказу који је дао пред јавним тужиоцем те да је у том смислу исказ оштећеног дат пред јавним тужицом, идентичан исказу наведеног сведока датом на главном претресу, то се, имајући у виду целину ове доказе радње, његов претходни исказ дат пред јавним тужиоцем не може посматрати као посебан доказ.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да неосновано бранилац окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП обзиром да записник о извођењу доказне радње испитивањем сведока ББ Кт 837/20 састављен пред Основним јавним тужиоцем у Врбасу 03.01.2021. године, јесте целина са исказом истог на главном претресу, којим је и конвалидиран, због чега у целини посматрано овај исказ јесте законит доказ.

Како је вештак саобраћајне струке Милан Симеуновић испитан на главном претресу одржаном дана 20.12.2021. године, ком су присуствовали окривљени и његов бранилац и дата им је могућност да постављају питања вештаку, што су у конкретном случају и учинили, када се детаљно разматрао и писани налаз са мишљењем вештака, то су као неосновани оцењени и наводи браниоца окривљеног којима као незаконит доказ означава овај доказ. Бранилац указује на пропусте органа поступка везано за прикупљање тог доказа и права странке, која вештачењу није присуствовала, да тај налаз разгледа и у одређеном року изнесе примедбе, који пропусти не чине тај доказ незаконитим према одредбама ЗКП. Са аспекта права окривљеног одбрани је омогућено да изврши увид у доказ да га подвргне својој оцени у контрадикторном поступку и непосредно испита вештака, чиме је задовољен стандард правичног и фер суђења.

Из свих изнетих разлога, по оцени Врховног касационог суда, побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ускоковића.

Такође, бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, без конкретног образложења, док осталим наводима

захтева, поред тога што указује на повреде чланова 16. став 1., 68. став 1. тачка 7) и 8), 84. и 460. став 1. ЗКП, надаље оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа (члан 440. ЗКП).

Наводи браниоца којима се указује да одређене чињенице нису узете у обзир приликом доношења одлуке суда везано за кривичну санкцију, по оцени Врховног касационог суда представљали би повреду члана 441. став 1. ЗКП, јер се њима у суштини указује на чињенице које утичу на правилно одмеравање казне.

Поред овога, бранилац преосталим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да су разлози правноснажних пресуда нејасни и противречни.

Како су овим наводима истакнути недозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног (повреда чланова 16. став 1., 68. став 1. тачка 7) и 8), 84., 440., 441. став 1. и 460. став 1. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), док у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, нема конкретних разлога у чему је бранилац види, то се Врховни касациони суд није упуштао у разматрање и оцену истакнутих навода захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,  
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић